

Sygn. akt XI Ka 447/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: SSO Sławomir Kaczor

Sędziowie: SO Elżbieta Kowalska

SO Magdalena Kurczewska- Śmiech - spr.

Protokolant: st. prot Małgorzata Polaczek

przy udziale prokuratora Małgorzaty Kwaśnickiej

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2015 r.

sprawy **A. K.**

oskarżonego z art. 291§ 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim

z dnia 17 grudnia 2013 r. sygn. Akt II K 1171/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że

1. przyjmuje, iż oskarżony nabył pochodzącą z kradzieży karoserię samochodu marki M. (...) nr rej. (...) wartości 39 121 (trzydzieści dziewięć tysięcy sto dwadzieścia jeden) zł 4 gr.;
2. łagodzi orzeczone kary pozbawienia wolności do roku i 2 (dwóch) miesięcy, zaś grzywnę do 220 (dwustu dwudziestu) stawek dziennych;
3. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 2 500 (dwa tysiące pięćset) zł opłaty za obie instancje;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 755 (siedemset pięćdziesiąt pięć) zł 31 gr tytułem zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym.

XI Ka 447/14

UZASADNIENIE

A. K. oskarżony został o to, że:

- w okresie od dnia 9 marca 2008 roku do dnia 29 października 2008 roku w R., woj. (...), przy ul. (...) nabył przedmiot w postaci samochodu marki M. (...) nr rej. (...) (...) pochodzący z przestępstwa kradzieży z włamaniem do domu przy ul. (...) w M. na szkodę G. i A. małżonków S. dokonanej w dniu 9 marca 2008 roku,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim wyrokiem z dnia 17 grudnia 2013 r. oskarżonego A. K. uznał:

I. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 291 § 1 k.k. skazał go na karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na zasadzie art. 33 § 2 orzekł wobec oskarżonego 300 (trzysta) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

III. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 1800 (tysiąc osiemset) złotych i obciążył go wydatkami w kwocie (...),56 (cztery tysiące sto pięć 56/100) złotych.

Od wyroku tego apelację złożył obrońca oskarżonego. Zaskarżając rozstrzygnięcie w całości zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na jego treść, a mianowicie art. 4, art. 5 § 2, art. 410, art. 424 k.p.k. przez:

- niewłaściwą, naruszającą zasadę obiektywizmu – wybiórczą ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez niezasadne ustalenie, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy, w części wzajemnie sprzeczny – dowodzi sprawstwa oskarżonego w przypisanych czynach w sytuacji gdy prawidłowa analiza tegoż materiału – daje podstawy do stwierdzenia, iż brak jest w sprawie dostatecznych dowodów na w/w ustalenia;

- oparcie ustaleń Sądu a w konsekwencji wyroku jedynie na dowodach niekorzystnych dla oskarżonego przy niezasadnym nie uwzględnieniu dowodów przemawiających na korzyść oskarżonego w postaci części zeznań świadków H. G., Ł. M., G. G., Sol. P. bez należytego uzasadnienia takiego stanowiska;

- niepełną ocenę w/w materiału poprzez brak odniesienia się do treści zeznań świadka H. G. co do okazanej mu dokumentacji fotograficznej oraz całkowity brak odniesienia się do treści zeznań świadka Ł. M. złożonych w przedmiotowym postępowaniu;

- brak odniesienia się w ocenie materiału dowodowego do treści wytycznych Sądu Okręgowego z orzeczenia uchylającego poprzedni wyrok Sądu Rejonowego;

- art. 366 k.p.k. poprzez brak ustalenia wartości karoserii zabezpieczonej na posesji oskarżonego, w sytuacji gdy brak jest w sprawie nadal możliwości ustalenia (czego dowodzi brak odniesienia się w tym zakresie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku), iż nabył on samochód m-ki M. skradziony na szkodę małżonków S., a wytyczne Sądu Okręgowego do sporządzenia takiej opinii w w/w przypadku – zobowiązywały.

Wskazując na powyższe na zasadzie art. 427 § 1 k.p.k. wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie, choć nie w zakresie sformułowanego wniosku o uchylenie zaskarżonego wyroku. Sąd odwoławczy uzupełnił postępowanie dowodowe i ustalił wartość karoserii samochodu M., tym samym nie zaszła konieczność uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia a możliwe stało się wydanie orzeczenia reformatoryjnego.

Należy całkowicie zgodzić się ze skarżącym, że materiał dowodowy zgromadzony w toku przewodu sądowego w pierwszej instancji nie dawał podstaw do przypisania oskarżonemu sprawstwa zarzucanego mu czynu. W momencie przybycia funkcjonariuszy Policji na przeszukanie posesji A. K. zatrudnieni przez oskarżonego Ł. M. (2) i H. G. (2) dokonywali rozbiórki samochodu M. typu ML, ale nie pochodzącego z kradzieży na szkodę małżonków S., a więc stanowiącego przedmiot niniejszego postępowania, a pojazdu pochodzącego z kradzieży z włamaniem na szkodę Ł. P.,

za nabycie którego A. K. został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Chodzieży. Podczas czynności przeszukania posesji należącej do oskarżonego ujawniono karoserię stanowiącą element pojazdu skradzionego G. i A. S., z której usunięto numer identyfikacyjny VIN (vide opinia k. 70). Nie wykluczone, że wśród części samochodowych ujawnionych podczas przeszukania znajdowały się również inne pochodzące z tego samochodu, co mogłoby świadczyć o tym, że oskarżony nabył cały pojazd M. pochodzący z kradzieży w M., jak zarzucono mu w akcie oskarżenia. Niemniej jednak, okoliczności w postaci braku oznaczeń pozwalających na ustalenie z jakiego pojazdu zostały poszczególne części zdemontowane, jak też braku ustaleń co do ich charakterystycznego usytuowania, nakazującego przyjęcie, iż pochodzą one z jednego pojazdu, wykluczyły możliwość przypisania oskarżonemu nabycie całego samochodu a jedynie karoserii stanowiącej jego element. O tym, że oskarżony miał świadomość, iż karoseria ta pochodzi z kradzieży nie może być cienia wątpliwości- czego nie kwestionuje zresztą sam skarżący. Nabycie karoserii samochodu z usuniętym numerem identyfikacyjnym VIN w sposób oczywisty prowadzi do wniosku, że pochodzi ona z czynu zabronionego. Taki sam wniosek wypływa z faktu usunięcia takiego numeru przez oskarżonego, bądź kogoś, działającego na jego zlecenie w przypadku nabycia karoserii z nieusuniętym numerem. Tak więc, obojętne jest, z którym przypadkiem mamy do czynienia. Ujawnienie karoserii samochodu z usuniętym numerem identyfikacyjnym prowadzi do wniosku, że nabywca miał świadomość, iż pochodzi ona z kradzieży. Wbrew zaleceniom Sądu odwoławczego, zawartym w uzasadnieniu wyroku uchylającym orzeczenie Sądu pierwszej instancji, przy poprzedniej instancyjnej kontroli prawidłowości wydanego w sprawie rozstrzygnięcia, Sąd Rejonowy nie ustalił wartości karoserii samochodu stanowiącej element pojazdu M. skradzionego w M.. Brak ten uzupełnił Sąd Okręgowy, który dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu wyceny wartości pojazdów i ich części. Z opinii biegłego J. C. wynika, że wartość karoserii samochodu M. (...), jako części zamiennej wynosi 39 121,04 zł (vide opinia k. 748-764). Metoda ustalenia wartości karoserii według kalkulacji naprawy pojazdu w nieautoryzowanym warsztacie samochodowym po odliczeniu kosztów robocizny, a więc wymiany części i polakierowania karoserii, nie budzi zastrzeżeń, tym bardziej, że opinia nie była kwestionowana przez strony, przede wszystkim przez skarżącego.

W tym stanie rzeczy Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok i przypisał oskarżonemu nabycie karoserii samochodu M. (...) pochodzącego z kradzieży na szkodę G. i A. małżonków S. wartości 39.121,04 zł. W sytuacji, kiedy zakres odpowiedzialności karnej oskarżonego został zmniejszony w wyniku przypisania mu paserstwa jedynie karoserii, a nie całego pojazdu, tym samym popełnienia przestępstwa co do mienia mniejszej wartości Sąd odwoławczy proporcjonalnie zmniejszył kary orzeczone w zaskarżonym wyroku. I tak złagodził karę pozbawienia wolności do roku i dwóch miesięcy, zaś grzywnę do 220 stawek dziennych, przy określeniu jednej stawki jak w zaskarżonym wyroku na 50 zł. Tak ukształtowana dolegliwość wyroku, przy jego korekcie w postępowaniu odwoławczym, uwzględnia wymogi dyrektyw sędziowskiego wymiaru kary przewidziane w art. 53 k.k.

Mając na uwadze zaprezentowaną motywację, nie dostrzegając uchybień z art. art. 439 i 440 k.p.k., które należałoby uwzględnić z urzędu, Sąd odwoławczy na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych za drugą instancję uzasadniają przepisy art. 10 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych oraz art. 627 k.p.k.

Sławomir Kaczor Magdalena Kurczewska – Śmiech Elżbieta Kowalska

W.Cz.